พรพรรณ อู่สุวรรณ: การใช้เชื้อ Bacillus spp. และ Streptomyces spp.ในการควบคุมโรค เชื้อราในองุ่น (BIOCONTROL OF GRAPE FUNGAL DISEASES BY BACILLUS SPP. AND STREPTOMYCES SPP.) อ. ที่ปรึกษา: คร.โสภณ วงศ์แก้ว, 149 หน้า.

โรคที่เกิดจากเชื้อราเป็นโรคที่ทำความเสียหายอย่างมากในองุ่น การควบคุมโรคโดยใช้สาร เคมี มักทำให้เชื้อคื้อต่อสารเคมี เกิดการปนเปื้อนสารเคมีกับผลผลิตและสิ่งแวคล้อม การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อคัดหาเชื้อจุลินทรีย์ที่มีประสิทธิภาพมาใช้ควบคุมโรคที่เกิดจากเชื้อราในองุ่น โดย ทำการแยกเชื้อ Bacillus spp. และ Streptomyces spp. จากตัวอย่างดินปลูกองุ่นในจังหวัดนครราชสีมา และอุบลราชธานี จากนั้นคัดเลือกเชื้อแต่ละสกุล 5 ใอโซเลตแรกที่มีประสิทธิภาพสูงสุดในการยับยั้ง เชื้อรา Pythium aphanidermatum, Colletotrichum ampelinum และ Sclerotium rolfsii ด้วยวิธี dual culture method จากนั้นนำมาทดสอบความสามารถในการยับยั้งการเกิดโรคราน้ำค้าง สแคบ และ ราสนิมในองุ่น ในสภาพใบตัด (detached leaf)และทดสอบการสร้างเอนไซม์ β-1, 3-1, 4-glucanase, protease และ chitinase ทำการระบุชนิดของเชื้อที่มีประสิทธิภาพสูงในการยับยั้งการเกิดโรคในองุ่น โดยศึกษาลักษณะทางสัณฐานวิทยา ชีวเคมี และลำดับของนิวคลีโอไทค์บริเวณ 16S rDNA ผล การศึกษาพบเชื้อ Bacillus spp. ที่มีคุณสมบัติเป็นเชื้อปฏิปักษ์ จำนวน 61 ไอโซเลต และเชื้อ Streptomyces spp. จำนวน 73 ใอโซเลต ที่สามารถยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อ P. aphanidermatum, C. ampelinum และเชื้อ S. rolfsii ได้ เมื่อนำเชื้อแต่ละสกุล 5 ไอ โซเลตแรก มาทคสอบการยับยั้งการ เกิดโรคราน้ำค้าง สแคบ และราสนิม พบว่าเชื้อ Bacillus spp. และ Streptomyces spp. มีความสามารถ ในการยับยั้งการเกิดโรคทั้ง 3 ชนิดได้แตกต่างกันขึ้นอยู่กับไอโซเลต ระยะการเจริญเติบโต และ รูปแบบของเชื้อ โดยเชื้อ Bacillus spp. ในรูปของ cell suspensions ทั้งระยะ log phase และ stationary phase สามารถยับยั้งการเกิดโรคราสนิมได้ดี แต่ไม่สามารถยับยั้งโรคสแคบ และราน้ำค้าง ได้ ขณะที่ culture filtrate ของเชื้อทั้งสองระยะสามารถยับยั้งการเกิดโรคได้ทั้ง 3 ชนิด ส่วนเชื้อ Streptomyces spp. ทั้งรูปแบบ cell suspensions และ culture filtrate ทั้งสองระยะการเจริญเติบโต สามารถยับยั้งการเกิดโรคได้ดีทั้ง 3 ชนิด สำหรับความสามารถของแต่ละ ใอโซเลต ในการยับยั้งโรค แต่ละชนิดได้สูงสุด สรุปได้ คือเชื้อ Bacillus ใจโซเลต BSN502 log phase รูป cell suspensions, BSD603 ทั้ง 2 ระยะ รูป culture filtrate เชื้อ Streptomyces ใจโซเลต SHH202 log phase, SHR103 stationary phase ฐป cell suspensions, SYR107 log phase และ SSR107 stationary phase ในฐป culture filtrate ยับยั้งโรคราน้ำค้างได้สูงสุด เชื้อ Bacillus ใจโซเลต BSD502 log phase, BSN603 stationary phase ในรูป cell suspensions, BSD101 ทั้ง 2 ระยะ รูป culture filtrate เชื้อ Streptomyces ใจโซเลต SHH202 ทั้ง 2 ระยะ รูป cell suspensions, log phase รูป culture filtrate และ SYR107

ระยะ stationary phase รูป culture filtrate ยับยั้งโรคสแคบได้ดีที่สุด เชื้อ Bacillus spp. ไอโซเลต BSN301 ทั้ง 2 ระยะ รูป cell suspensions, BSN201 ทั้ง 2 ระยะ รูป culture filtrate เชื้อ Streptomyces spp. ใอโซเลต SSH216 log phase และ SSH211 stationary phase ทั้ง 2 รูปแบบ ยับยั้งโรคราสนิมได้ ดีที่สุด เมื่อนำเชื้อ Bacillus spp. และ Streptomyces spp. มาใช้ร่วมกันในการยับยั้งการเกิดโรค พบว่า การใช้ culture filtrate ของเชื้อทั้งสองชนิคร่วมกันสามารถยับยั้งการเกิดโรคทั้ง 3 ชนิคได้ดีกว่าการ ใช้ cell suspensions ร่วมกัน การทดสอบการสร้างเอนไซม์ พบว่า culture filtrate ของเชื้อ Bacillus spp. ในระยะ stationary phase แต่ละไอโซเลต มีกิจกรรมของเอนไซม์ β-1, 3-1, 4-glucanase และ protease แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ เมื่อเทียบกับเชื้อในระยะ log phase แต่ไม่พบการ สร้างเอนไซม์ chitinase สำหรับเชื้อ Streptomyces spp. ในสภาพ cell culture แต่ละไอโซเลต สร้าง เอนไซม์ β-1, 3-1, 4-glucanase และ chitinase ได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ แต่ไม่พบ การสร้างเอนไซม์ protease ผลของการศึกษาคณสมบัติของเชื้อที่มีประสิทธิภาพสงในการควบคม โรคเชื้อราในอง่นเปรียบเทียบกับคณสมบัติของเชื้ออ้างอิง พบว่าเชื้อ $Bacillus = {
m Spp.}$ ไอโซเลต BSD101, BSD203 และ BSD604 มีลักษณะใกล้เคียงกับ B. subtilis ใจโซเลต BSD406, BSD502, BSD405, BSN301 และ BSN304 ใกล้เคียงกับ B. firmus ใจโซเลต BSD603 และ BSN201 ใกล้เคียง กับ B. pantothenticus ใจโซเลต BSN501, BSN502 และ BSN603 ใกล้เคียงกับ B. megaterium สำหรับเชื้อ Streptomyces spp. ใอโซเลต SSR203 มีลักษณะใกล้เคียงกับ S. cellulosae ใอโซเลต SSR107 ใกล้เคียงกับ S. globisporus ใอโซเลต SSH209 ใกล้เคียงกับ S. aureoverticillatus ใอโซเลต SSH211 ใกล้เคียงกับ S. gancidicus ใจโซเลต SSH213 ใกล้เคียงกับ S. ghanaensis ใจโซเลต SSH216 ใกล้เคียงกับ S. chattanoogensis ใอโซเลต SYR205 ใกล้เคียงกับ S. noboritoensis ใอโซ เลต SYR107 ใกล้เคียงกับ S. rameus ใจโซเลต SHH202 ใกล้เคียงกับ S. malaysiensis และใจโซเลต SHR103 และ SHR106 ใกล้เคียงกับ S. cvaneus

สาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช ปีการศึกษา 2550

ลายมือชื่อนักศึกษา	
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา	
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	

PORNPAN USUWAN: BIOCONTROL OF GRAPE FUNGAL DISEASES
BY *BACILLUS* SPP. AND *STREPTOMYCES* SPP. THESIS ADVISOR:
SOPONE WONGKAEW, Ph.D., 149 PP.

DOWNY MILDEW/SCAB/RUST/BACILLUS SPP./STREPTOMYCES SPP./GRAPE

Fungal diseases cause great losses in grapes. Chemical control can make the causal fungi become resistant and always leave residues on the products and environment. The objective of this study was to select effective antagonists to be used as biocontrol agents for grape fungal disease control. Bacillus spp. and Streptomyces spp. were isolated from soils collected from grape growing areas in Nakhon Ratchasima and Ubonratchathanee provinces. Subsequently, the top 5 isolates from each genus which were most effective in reducing the growth of Pythium aphanidermatum, Colletotrichum ampelinum and Sclerotium rolfsii in dual culture, were selected for further test with downy mildew, scab (anthracnose), and rust on the detached grape leaves. The most effective isolates were subsequently studied for β -1, 3-1, 4-glucanase, protease and chitinase production and identified to a species level. Identification of the isolates was based on their morphology, biochemical tests and the nucleotide sequence of 16S rDNA. From the soils, 61 isolates of *Bacillus* spp and 73 isolates of Streptomyces spp. antagonistic to P. aphanidermatum, C. ampelinum and S. rolfsii were obtained. These isolates had different capacity in subduing downy mildew, scab, and rust depending on the isolate, growth phase and the form tested. Cell suspensions of *Bacillus* spp. in both log and stationary phases could inhibit rust well but were not effective with downy mildews and scab while the culture filtrates of both phases were effective to all 3 diseases. In contrast, Streptomyces spp. of both phases and forms could reduce all 3 diseases. The isolates that were most effective in reducing the diseases were *Bacillus* isolate BSN502 log phase as a cell suspension; BSD603 in both phases as culture filtrate; Streptomyces isolate SHH202 log phase; SHR103 stationary phase as cell suspension; SYR107 log phase and SSR107 as culture filtrate against downy mildews, Bacillus isolate BSD502 log phase, BSN603 stationary phase as cell suspension; BSD101 in both phases as culture filtrate; Streptomyces isolate SHH202 in both phases as cell suspension; in log phase as culture filtrate and SYR107 stationary phase as culture filtrate against scab, Bacillus isolate BSN301 in both phases as cell suspension; BSN201 in both phases as culture filtrate; Streptomyces isolate SSH216 log phase and SSH211 stationary phase as both phases against rust. By mixing the culture filtrates of *Bacillus* spp. and *Streptomyces* spp. together, the effectiveness could be increased but not that of the cell suspension. As a culture filtrate, activities of β -1, 3-1, 4-glucanase and protease of *Bacillus* spp. could be detected at a highly significant different level among the isolates in the stationary phase but not in the log phase. Chitinase was not detected, however. For Streptomyces spp. in cell culture form, activities of β -1, 3-1, 4-glucanase and chitinase could be detected at a highly significant level among the isolates but protease could not be detected. The isolates that were most effective in controlling the 3 diseases were identified as B. subtilis (BSD101, BSD203 and BSD604), B. firmus (BSD406, BSD502, BSD405, BSN301 and BSN304), B. pantothenticus (BSD603 and BSN201), B. megaterium (BSN501, BSN502, and BSN603) and S. cellulosae (SSR203), S. globisporus (SSR107), S. aureoverticillatus (SSH209), S. gancidicus (SSH211), S.

ghanaensis (SSH213), S. chattanoogensis (SSH216), S. noboritoensis (SYR205), S.	
rameus (SYR107), S. malaysiensis (SHH202) and S. cyaneus (SHR103 and SHR106).	
School of Crop Production Technology	Student's Signature
Academic Year 2007	Advisor's Signature
	Co-advisor's Signature
	<u> </u>